sanda kätte kinni andma ; siis wõis ta Tawetit ka ausaste nende peäle. Nemmad ollid seäl ma peäl maas laial sõmas, jomas ja tantsimas keige se sure sagi pärrast, mis neñad Wilisti-ja Juda maalt ollid ärrawõtnud. Nüüd sai Tawet tunda, et Jummal sedda meest nende kätte saatnud agga se hulka ni rummalaks teinud, et nemmad tee peäl, enne kui koia warjule said, holetummal wisil wibisid ja julgeks läksid. Ta olli siis õ läbbi waikne, agga teisel päwal puhte hakkas ta nende peäle ja et nemmad koggoniste kõlwatuñad ollid wasto panna, siis löi ta neid jõhtoni nenda mahha et neist ei peäsnud ükski mu ärra, kui nelli sadda noort meest, kes kamelide selga kargasid. ja nenda ärrapõgenesid. Tawet peästis ka keik ommad ja omma meeste naesed ja lapsed, ja keik sedda sagi, mis nemmad ollid ärrawinud,

nud, et neile ei ühtegi wajak jänud. Peälegi sai temma ka sedda keik kätte, mis nemmad ka muust paikust ollid risunud ja kokko tonud. Sures kurbdusses ollid nemmad koddunt wäljaläinud, römoga läksid jälle taggasi koio. Need kes päwa enne Tawetit kiwwidega tahtsid surnuks lopida, laulsid nüüd ; loduste eel käies, temma auuks sure heälega: Se on Taweti saak. Nenda moistab Jummal omma laste willetusse peäle röömsa otsa tehha.

Tullewal aastal ennam.

Selle